

РЕШЕНИЕ

№ 525

гр. София, 31.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **10439** по описа за **2022** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на К. Ц. Б., чрез адв. Д., срещу решение № 3380 от 12.09.2022 г., постановено по НАХД № 16079/2021 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 110-ти състав. С решението е потвърдено наказателно постановление (НП) № 21-4332-011801/14.06.2021г., издадено от началник група към Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на касатора, на основание чл. 183, ал. 5, т. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв. за нарушение на чл. 6, т. 1 ЗДвП и на основание Наредба № Из-2539/17.12.2012 г. на МВР са отнети 8 контролни точки.

В жалбата са изложени съображения за отмяна на постановеното съдебно решение и потвърденото с него НП. Наведените касационни основания са за нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения – чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във връзка с чл. 63в ЗАНН. Осъществяването им е аргументирано с доводи, че неправилно решаващият съд е приел съставения АУАН за съответстващ на изискванията на чл. 40 и чл. 42, ал. 1, т. 7

ЗАНН, доколкото в него бил посочен само един свидетел, за който липсвало ЕГН, както и че в хода на въззивното производство са останали недоказани факти, относими към съставомерността на нарушението. Претендира разноски за две инстанции по списък.

Ответникът – началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“, редовно уведомен, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XXIII-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: на 16.05.2021 г., в 23:25 часа, в [населено място], К. Ц. Б. управлявал собствения си лек автомобил „Шевролет Авео“, рег. [рег.номер на МПС], по [улица], с посока на движение от [улица]към кръстовището с [улица], където навлязъл и преминал на забранен червен сигнал на работещата в нормален режим светофарна уредба, с маневра „десен завой“ по [улица]към [улица]. Срещу касатора бил съставен АУАН, серия ГА, бл. № 256574/16.05.2021 г. за извършено нарушение на чл. 6, т. 1, предл. 2 ЗДвП, предявен и връчен лично на лицето на датата на съставянето му. Б. не се е възползвал от правото си да впише конкретни възражения върху бланката на АУАН. Възползвал се е обаче от правото си да подаде писмени възражения по чл. 44 ЗАНН в тридневен срок от подписването на акта. Въз основа на АУАН било издадено процесното НП, при идентично описание на фактическата обстановка и след извършена преценка на изложените във възраженията доводи за неоснователни. Тази фактическа обстановка е установена въз основа на събраните и кредитирани от СРС доказателства.

За да потвърди НП, районният съд е приел, че НП е издадено при липса на допуснати съществени процесуални нарушения и при правилно приложение на материалния закон.

Като извърши служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон.

Настоящият съдебен състав споделя фактическите и правни изводи на районния съд. След като е събрал необходимите за правилното изясняване на делото писмени и гласни доказателства, анализирайки същите, съдът правилно е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения, обуславящи отмяна на НП на процесуално основание и при установената фактическа обстановка е налице извършено административно нарушение от настоящия касатор. Въззивният съд се е произнесъл въз основа на обективно, всестранно и пълно изследване на всички релевантни обстоятелства съгласно чл. 14, ал. 1 НПК във връзка с чл. 84 ЗАНН, които е установил с редовно събрани допустими доказателства, подложени на проверка по чл. 107, ал. 5 НПК във връзка с чл. 84 ЗАНН. Решил е спора въз основа на надлежна доказателствена съвкупност, без при формирането и преценката ѝ да са допуснати съществени процесуални нарушения.

Правните изводи са изведени при надлежно установена фактическа обстановка, без да са останали неизяснени обстоятелства, които да ги компрометират.

Правилно СРС е приел, че АУАН и НП притежават необходимото съдържание по чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. В тази връзка, неоснователни са доводите в касационната жалба, че АУАН не отговаря на законовите изисквания съгласно чл. 40 и чл. 42, ал. 1, т. 7 ЗАНН. Не представлява съществено нарушение на процесуалните правила обстоятелството, че АУАН е съставен в присъствието само на един свидетел. Систематичното тълкуване на разпоредбите на чл. 40, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН, както и на нормата на чл. 43, ал. 1 ЗАНН налага извода, че изискването актът да е съставен в присъствието на двама свидетели е предвидено единствено в хипотезата, в която липсват свидетели, присъствали при извършване или установяване на нарушението или е невъзможно актът да бъде съставен в тяхно присъствие. Единствено в тази хипотеза ЗАНН въвежда изискването АУАН да бъде съставен в присъствието на „двама други свидетели“. В останалите случаи актът следва да се състави в присъствието на лицата, присъствали при извършване или установяване на нарушението, като е достатъчно АУАН да бъде подписан от съставителя и един от посочените в него свидетели (чл. 43, ал. 1 ЗАНН). Именно такъв е настоящият случай, в който АУАН е съставен в присъствието на и подписан от св. Т. Н., която има качеството на свидетел – очевидец.

Действително, в акта липсва ЕГН на посочения свидетел-очевидец, но допуснатата непълнота не е съществено процесуално нарушение, което да може да обоснове отмяна на НП на процесуално основание, доколкото НП се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина (арг. от чл. 53, ал. 2 ЗАНН). В случая, св. Н. е индивидуализирана както чрез посочване на трите ѝ имена, така и чрез посочване на служебния ѝ адрес. Именно въз основа на посочените в акта данни, даващи възможност за идентифицирането на свидетеля, същата е установена и разпитана по делото.

Неоснователно е и релевираното в касационната жалба оплакване за допуснато от решаващия делото съд съществено процесуално нарушение поради отказа да събере доказателства, а именно видеозаписа от автомобила, с който е констатирано нарушението, както и данни за регистрационния му номер. Следва да се акцентира, че съгласно приложимата норма на чл. 189, ал. 2 ЗДвП, редовно съставеният АУАН има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното. В процесния случай, актосъставителят и свидетелят, посочен в АУАН, са се подписали под съдържащите се в него констатации относно установените факти при извършване на нарушението. Проведеното от СРС съдебно следствие е обезпечило всестранното и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване. Събрани и анализирани са допустимите и необходими доказателства, въз основа на които са изведени и фактическите изводи на СРС. В протокола от проведеното съдебно заседание въззивният съд е изложил мотиви защо не допуска конкретното доказателствено искане и това, само по себе си, не може да доведе до извод, че е допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила, още повече, че преценка на съда е дали да допусне допълнителни доказателства за обстоятелства, за които по делото има събрани достатъчно писмени и гласни доказателства, изясняващи в пълна степен фактическата обстановка.

Доколкото направените от СРС изводи съответстват на фактическата обстановка и не

са налице основанията на чл. 63в от ЗАНН във връзка с чл. 348, ал. 1 от НПК, то съдът констатира, че касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното съдебно решение – оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXIII-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3380 от 12.09.2022 г. на СРС, Наказателно отделение, 110-ти състав, по НАХД № 16079/2021 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.